

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sibi, non Domino vivit, qui temperatè non vivit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DOMINICA QUARTA ADVENTUS.

DE PRÆPARATIONE AD GRATIAS
NASCENTIS CHRISTI DOMINI RECIPIENDAS.

*Vox clamantis in deserto, parate viam Domini,
rectas facite semitas eius. Luc. 3.*

ISTA præparatio non videtur fieri posse commodius, quàm per Virtutes septem, toridemque Veritates oppositas septem vitis capitalibus, quæ maxime se opponunt illis Gratiis recipiendis. Illæ autem Virtutes & Veritates facile observari possunt in Evangelio, seu in Mysteriis quæ ab Annunciato & Incarnato Verbo supersunt consideranda, usque ad ipsam Nativitatem. Quo tamen die Vigilia Nativitatis Domini contigerit, tunc Meditatio propria quæ infra habetur die Sabbati, omissis aliis assumi poterit.

HODIE de Temperantia, quæ opponitur vitio gulæ seu vitæ laxiori, ab exemplo S. Joannis Baptistæ commorantis in deserto, & in clamantis ut paremus viam Domini, prout legitur in Evangelio hodierno.

VERITAS PRACTICA.

Sibi, non Domino vivit, qui temperatè non vivit.

RATIO EST, Quia qui seipsum in victu & vestitu non Dominum quarit, sibi non Domino vivit.

Sed qui temperatè non vivit, seipsum quarit in victu, non Dominum.

Ergo si sibi non Domino vivit. Unde & illud infertur quod quantum necesse est non sibi sed Domino vivere, tantum necesse est vivere temperatè.

I. PUNCTUM.

VITA illa austerior quam agebat sanctus Præcursor Domini in deserto, satis indicat quàm esset temperans, & quanto petere nobis Temperantiã commendaret, ad præparandam viam Domini. Quàm verò huic præparatoni sit opportuna Temperantia, perpède ex opposito vitio, quod non minus pugnat cum Gratia nascituri Domini, quàm caro repugnet spiritui. Hoc est videlicet primum quod Apostolus illi attribuit Gratiæ *Qua apparuit omnibus hominibus ut sobriis, seu temperanter tum justè & piè vivamus in hoc saculo.* Tit. 2.

Quanti autem universim referat sobriè & temperate vivere vel ex eo agnosce, quod quàm necesse est non sibi sed Domino vivere, tam sit necesse vivere temperate. *Sibi enim non Domino vivit, qui temperate non vivit.* Quæ quam sit certa Veritas, sic demonstrat allata Ratio.

Qui seipsum in victu potius quàm Dominum quarit, sibi non Domino vivit. Quid clarior? Quid est enim sibi vel Domino vivere, quam se vel Dominum in vita quarere? Quomodo autem quis dicitur quarere in vita Dominum, qui in victu quem assumit pro vita tuenda, non Dominum sed seipsum quarit? Nonne ipse victus ipsa est vita? Nonne pro eodem utrumque sumit Apostolus, quando sic
dis.

Rom. 14. *Discereit, Qui manducat, Domino manducati; Nemo enim nostrum sibi vivit & nemo sibi moritur. Quanam esset hæc Apostoli ratiocinatio nisi tam clarum esset, manducare & vivere, unum & idem esse, ut ex uno concessio, aliud inferatur? O quanta est cautio, adhibenda in victu, in quo exploratur, num quis sibi vivat, an Domino? Et quam recte Sapiens: Omnis labor hominis in ore ejus!*

Ecc. 6.

II. PUNCTUM.

SED qui temperatè non vivit, seipsum quarit in victu, non Dominum.

Quid hæc etiam propositione evidenti-
tius? Quis non videt temperatè non vivere,
nihil aliud esse quam peccare contra tempe-
rantiam, vel excedendo in victu & potus; vel
in cibo qui sumitur, delectationem suam qua-
rendo: vel quocumque tandem alio peccet-
tur modo? At verò sic peccare nonne est se-
ipsam querere? nonne vel ideo peccat
qui sic peccat, quia seipsum quarit? *Hujus-
modi enim Christo Domino non serviunt, sed suo
ventri, inquit Apostolus.*

V.S. Greg.
30. Mor.
27.

Rom. 16.

Et licet asserant non aliter se commodius
vivere velle, quam ut facilius Christo servi-
ant. Itane Christus vitio colitur? Nonne ip-
se toties contra? *Va vobis qui saturati estis,
quia esurietis. Ideo dico vobis ne sitis solliciti a-
nima vestra, quid manducetis. Nonne anima
plus est quam esca? Stulte hæc nocte animam
tuam repetunt à te; quæ autem parastis cuius e-
runt? Quis vero ille stultus nisi qui secum di-
cebat, Requiesce, comede, bibe, epulare? Deni-
que quam tremenda illa, Attendite autem vo-
bis ne forte graventur corda vestra in crapula &
ebrietate, & curu hujus vite, & superveniat in
vos dies illa repentina: tanquam laqueus enim
superveniet. Itane verò post hæc, Intemperans
dicet se Christum in victu querere? Quaritia
me, quia manducasti ex panibus, & saturati es-
tu. Operamini non cibum qui perit, sed qui per-
manet in vitam æternam.*

Luc. 4.

Matth. 6.

Luc. 12.

Ibid. 21.

Joan. 6.

III. PUNCTUM.

SIBI ergo non Domino vivit, qui tempera-
tè non vivit; Quia seipsum in victu querit,
non Dominum: quod plane unum ac idem
est quod sibi non Domino vivere. *Hi sunt in
epula sui macula, inquit sanctus Judas, convi-
vantes sine timore, semetipsos pascentes: Id est, se
propter se nutriendos & vivendos. Hinc illud
flebile & luctuosum Apostoli: Multi ambulanti,
quos saepe dicebam vobis, nunc autem & flens di-
co, inimicos Crucis Christi, quorum Finis interi-
tus, quorum Deus venter est. Perpende hæc po-
strema verba, nempe qui finis est noscer, noscer
est Deus, ac proinde cum intemperans sibi &
ventri vivat, se suumque ventrem pro fine ha-
bet, & consequenter pro Deo. O perniciosissi-
mam intemperantiam, cujus pernicies tam latè
patet quam latè patens est vita, & quam perni-
ciosum est aliter vivere, quam Deo vivere!*

Phil. 3.

Sic in hoc vitium generatim exardescit ut
particulatim ad veritas, quale sit tuum, in quo
excedas aut deficias. Neque hic necessitatem
excuses, cum non sit tam necessarium vivere,
quam temperatè vivere; Neque enim tam ne-
cesse est ut vivas vita naturali, quam ne viven-
do vivas tibi, sed Domino. In hoc enim natus
est Dominus, & in hoc mortuus, *Ut qui vivunt
jam non sibi vivunt, sed ei qui pro ipsis est natus,
est mortuus & resurrexit. Denique S. Augusti-
nus sic apte concludit; Habet vir temperans, in
rebus hujus vite, regulam utroque testamento
firmatam, ut eorum nihil diligat, nihil per se ap-
petendum putet, sed ad vitam hujus atque officio-
rum necessitatem, quantum sibi est usus per: V-
sentu modestia, non amantia affectu.*

2. Cor. 5.

L. de mo-
rib. Eccl.

c. 21.

Vide in Indicibus Verbo Abstinencia. So-
brietas. Temperantia, Gula.

H

IN